

7 Kaleb som hade en annan ande.

{biblink} 4 Mos 13:22-34, 4 Mos 14:24

De tolv spejarna hade kommit tillbaka till Israels läger efter sin farliga expedition. Deras uppdrag hade varit att utforska Kanaans land, och nu kom de med sin rapport. Den logiska stringensen är inte i allo övertygande: landet flöt av mjölk och honung — jättedruvklasen medfördes som bevis — och var så magert att det förtärde sina inbyggare. Och dessa inbyggare, utmärklade och förtärda av hungerns kval, var ena riktiga bjässar, som ingen vanlig människa kunde tänka sig att ge sig i kast med.

Minns du hur det var, när du skulle skriva det där brevet och be någon om förlåtelse? En vänligt viskande röst intalade dig dels att den begångna synden var en sådan struntsak att det var meningslöst att skriva, dels att den var så stor och förfärlig, att du inte vågade omnämna den. Andan i bevisföringen tycks besläktad med andan i spejarnas rapport.

I spejarnas, ja, men inte allas. Det fanns två som gick emot majoriteten. När det utbröt lynchstämning hos folket, var det Josua — hans namn är detsamma som Jesus — och Kaleb, som försökte göra sig hörda med lugnande ord. Ord om att människor, även jättar, inte är något att vara rädd för om man har Herren med sig. Men att olydnad mot Herren är det som man verkligen har skäl till att vara rädd för.

Det blev en hård bönekamp nästa natt för gudsmannen Mose, och på hans förbön lovade Herren att inte förkasta sitt folk. Men all den generation som stormat så mot Mose och mot Herren skulle ingen få komma in i det utlovade landet, ingen utom Josua och Kaleb.

Och så följer beträffande Kaleb de stora orden: Eftersom i min tjänare Kaleb är en annan ande, så att han i allt har efterföljt mig, därför vill jag låta honom komma in i det land, där han nu har varit, och hans avkomlingar skola besitta det.

Förklaringen till att Kaleb betedde sig annorlunda varatt han hade en annan ande. Vilken ande? Inte den som talade med sin speciella logik i den rapport som avgavs av majoriteten av spejarna. Utan en helt annan ande, vi vågar väl säga den Helige Ande, som i tidens fullbordan skulle framträda som Kristi Ande. Sanningens Ande, som säger rent ut hur det förhåller sig. Frimodighetens Ande, som av intet låter sig bringas till förtvivlan. Anden som inte vet av försagdhet utan är en kraftens, kärlekens och tuktighetens Ande, 2 Tim 1:7. {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 7